

Abstrakt

Diplomová práce „GULAG jako životní zkušenost“ se zabývá tématem sovětských represí v období 30. — 50. let 20. století. Téma je pojato ze dvou odlišných úhlů pohledu: prvním z nich je vyprávění a paměť, druhým pak témata zaznívající ve vyprávěních. Východiskem jsou zde vyprávění ústní i písemná, která převažují.

Otázkou lidské paměti ve vztahu k dějinám a vyprávění se zabývám ve čtvrté kapitole. Kladu si zde otázku, jaký je vztah paměti a společnosti, paměti a dějin, jakým způsobem lidé svá vyprávění formulují, jaké používají jazykové prostředky a schémata vyprávění a jaké jsou rozdíly mezi vyprávěním ústním a písemným. Tomuto empirickému pohledu předchází teoretický úvod týkající se zmíněných témat. Vše je ilustrováno konkrétními případy z příběhů přeživších pamětníků.

Druhé ústřední téma je zpracováno v deváté kapitole, která pojednává o tématech, která nejčastěji zaznívají v pamětech přeživších. I zde využívám pro lepší ilustraci úryvky z příběhů. Dílčí témata jsou rozčleněna do pěti celků: „čas a prostor“, „smrt a sebevražda“, „strategie přežití“, „proměny vlastního Já“ a „mezilidské vztahy“.

Zbývající kapitoly poskytují čtenáři jednak teoretický rámec, týkající se například problematiky orální historie či táborů a uvěznění, dále poskytují pohled na literaturu vztahující se k sovětskému represivnímu systému a také nabízí možnost seznámit se s širšími historickými souvislostmi.